

«LA SOCIOLINGÜÍSTICA DE LA CIÈNCIA-FICCIO»

Sessió a càrrec de Jordi Solé i Camardons, autor de "Les paraules del futur. Llengües i comunicació en la ciència-ficció"
(València, Tres i Quatre, 1995) (17-III-1998)

El ponent exposà un nou enfocament dins el món de la sociolingüística.

La dinàmica especulativa de la literatura de ciència-ficció ha impulsat alguns escriptors a imaginar mons amb altres llengües, noves fórmules de comunicació i diversitat de situacions sociolingüístiques. L'objectiu de la sociolingüística de la ciència-ficció és, doncs, explorar l'ús que s'ha fet en la ficció literària de la ficció lingüística.

La lingüística-ficció no és únicament un tema més o menys estrafolari d'un gènere literari sinó que forma part integrant del discurs general sobre l'idioma. Analitzar el discurs de la ficció idiomàtica és analitzar el discurs sobre l'idioma, i per aquesta raó, estudiar quina mena de mons lingüístics han imaginat els autors ens forneix de pistes per conèixer en quina mesura aquests mons són alternatives a la realitat sociolingüística que els autors viuen en el seu temps.

Aquest enfocament també és útil per veure quina relació hi ha entre les característiques específiques d'aquests mons i l'estat de la ciència del llenguatge en cada moment històric. Estudar l'evolució que s'ha produït en el tractament de les ficcions lingüístiques literàries que han donat lloc a la construcció de llengües artificials imaginàries, que han mostrat alguna forma de nous imperialismes lingüístics o que han tractat temes com ara el control i condicionament dels parlants a través del control de l'ús lingüístic, ens ajuda a conèixer l'estat de la qüestió (socio)lingüística i de les ideologies idiomàtiques.

Aquest viatge a través del temps i de l'univers ens pot servir també per fer reflexions respecte a allò que podria aportar la ficció lingüística —la sociolingüística ficció o ciència-ficció sociolingüística— en el futur a l'hora de proposar alternatives sociolingüístiques.

R.